

★ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ★

ECCE HOMO

(Ο σοσιαλιστής εργάτης Γ. Στεργίου)... Έν τῷ μεταξὺ δὲ κ. Νικόλαος Γιαννίδς ἀρχίησε νὰ ξεσκεπάζεται, νὰ φανερώνηται ἵποις εἶναι καὶ σὸν τελευταῖο ἀπόμυαλο σύντροφο. Κάθε νέον δρώμεον πὸν προσχωρῶσε στὴν ομάδα καὶ ἔβλεπε ἀπάνω του κάποια ἀξία, κάποια δύναμη, κάποια δημιουργία, τοῦ ἐπειθετο ἄγρια καὶ ταπεινὰ μαζὺ μὲ τὴ μικρὰ κλίκα του καὶ τοῦ ἐκήρυτε ἀμείλικτη καταδίκην, μὲ διάφορα μέσα ἵππουλα καὶ μὲ συκοφαντικὰ ψευτικὰ καὶ ἀνύπαρκτα. Ἐχτυποῦσε, παραδειγματικὰ χάριν, τὸν Μπιζάνη, τὸν ἀληθινὸν καὶ μορφωμένον ἰδεολόγον. Ἦτο ἀληθινὸ ἀριστούργημα ἡ ἀπολογία τοῦ Μπιζάνη ἀποχωροῦντος τῆς ομάδος. Ἀνέφερε τόσα ἱστορικά τοῦ μικροανθρώπου Ν. Γιαννίου, ἀπὸ τὸ Παρίσι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, πὸν ὁ ἐπαναστάτης ὁ ἀληθινὸς θὰ ἐφρυγε, θὰ ἐτραβοῦσε τὰ μαλλιά του. Κατόπιν διεξήγαγε ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἀληθινοῦ συντρόφου μας διανοουμένου Ἰωάννη Παπαϊωάννου ἢ Γιάννη Πικροῦ, καὶ ἐναντίον κάθε ἀνθρώπου, πὸν ἔδειχνε καὶ εἶχε κάποια ἀνώτερη ἀξία καὶ εὐκρίνεια. Κάποιος ἄλλος ἰδεολόγος καὶ πολὺ ἀγαπημένος σύντροφός μας, γιὰ τὴν εὐκρίνειά του καὶ γιὰ τὴν μεγάλη καὶ κοπιώδη ἐργασία του, γιὰ τὴν ἐξύψωση τοῦ οὐλάου ἐργάτη, πὸν ἐργάσθη καὶ ἐργάζεται, μετᾴφρασε ἕνα φυλλάδιο, τὸ ἄποστον τελευταίως ἐτύπωσε κολοβωμένον τὸ Σοσιαλιστικὸν Κέντρον τοῦ ἐκήρυξε καὶ αὐτονοῦ πόλεμο ἵππουλον. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκανε ὁ πονηρὸς Νικόλαος Γιαννίδς γιὰ τὴν κάθε ἐργασία πὸν δὲν προήρχετο ἀπὸ αὐτόν.

(Ο σοσιαλιστής εργάτης ξυλουργὸς Δημ. Σανδόπουλος)... Τὸν Γιαννιὸ, λ. χ., πῶς νὰ τὸν κρίνω; Πάντοτε φέροντο καὶ φέρονται ταπεινὰ καὶ κοινοπονηρὰ. Ἐπιτίθεται κατὰ τῶν διανοουμένων, ὄχι διότι δὲν εἶναι καλοὶ σοσιαλισταί, πὸν πιθανὸν νὰ εἶχε δίκαιον, ἀλλὰ ἀπὸ ζήλεια, ἀπὸ τὴν ἴδια ζήλεια, πὸν ὀργίζονται οἱ στείρες γυναῖκες κατὰ τῶν πολιτικῶν. Ἐπειδὴ εἶναι ἀνίκανος νὰ δημιουργήσῃ τὸ παραμικρότερο, κιντᾶει τοὺς ἰκανοὺς καὶ δλους ἐν γένει, πὸν ἱποτίθεται διὰ μὲν νὰ τὸν ξεπεράσουν. Γιαννισμός, φίλε μου, δὲν θὰ πῆ σοσιαλισμός. Ὁ σοσιαλισμὸς δὲν εἶναι προσωπικὸν ζήτημα οὔτε ἐπιχειρησις, ἀλλὰ κίνημα συνειδητὸν, διεθνὲς καὶ μὲ ὀρισμένην κατεύθυνσιν. Τώρα κοντὰ ἔμαθα πῶς πέθανε ἕνας ἀδελφός του ἀπὸ γρίπη καὶ τοῦ ἄφησε μισὸ ἑκατομμύριον. Ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, εἶναι ἰδιωτικὸ προσωπικὸ ζήτημα. Τὸ ζήτημα εἶναι τὸ ὁ Γιαννίδς, εἴτε ἑκατομμυριούχος εἶναι, εἴτε ἀπύπνατος, εἶναι καὶ μένει πάντα Γιαννίδς, ἀνθρωπῶκος δηλαδὴ ἄφρις καιμιᾶν ψυχῆν καὶ ἐπιρροῆς καὶ ἀνίκανος διὰ σοβαρωτέραν θῶαεν.

Δὲν χρειάζεται περισσώτερα λόγια. Εἶναι τὸν

γνωστὸς δοῦ καὶ ὁ μέγας ἐθνικὸφρων ποιητὴς Ἡλίας Σαμψάκος. Μιὰ τέτοια φήμη ἔχει μὲν σὸν ἐργατικὸν κόσμο.

Ἐφημερὶς «Ἀναγέννησις»

«Ἠσχολήθη ἕνας μὲ τὸν σοσιαλισμόν; Ἀλλ' αὐτὸ δύνανται νὰ παραβιάσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ κ. Γιαννίου, ὁ ὁποῖος εἶναι κατ' ἀκολουθίαν ἐποχρωμένος νὰ τὸν στηλιτεύσῃ εἰς τὴν λαθροβίαν του «Κοινωνία» διὰ τῆς συκοφαντίας διὰ ὀργανώνει τοὺς ἀποστῶν.»

Ἐφημ. «Σημαία»

ΤΑ «ΟΙΚΟΠΕΔΑ» ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΟΥ

«Εἶναι περιεργον, διὰ δὲν ἀντελήφθημεν ἀκόμη οἱ σοσιαλισταί, διὰ ὁ Σοσιαλισμὸς δὲν εἶναι οὔτε τοιφλίκα μας, οὔτε μιστήριον. Ὅτι εἶναι κάτι, πὸν γίνεται κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπεθεμένον καὶ εἰς τὰς κρίσεις καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον παντός, δοῦς θέλει νὰ ἐνδιαφερθῇ μὲ αὐτό. Ἐκεῖνο, πὸν εἶναι δικαίωμά μας, εἶναι νὰ ἐλέγξωμεν κάθε εἰς βάρος τοῦ σοσιαλισμοῦ ἀνακρίθειαν. Ἀλλ' ἀπὸ αὐτὸ ὁ σημεῖον μέχρι τοῦ νὰ χαρακτηρίζωμεν ὡς κακοήθη καὶ ἀνήθικον πάντα τολμῶντα νὰ μᾶς κρίνῃ ἢ νὰ μᾶς διεκδικήσῃ τὸ μονοπώλιον, ἢ ἀπόστασις εἶναι μεγάλη. Καὶ τὸ νὰ τὸ κάμνωμεν συχρὰ οὔτε κἂν μᾶς συνιστᾷ.

(Ἐφημ. «Πρῶσοπάσις»)

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ "ΤΥΠΟΣ,"

ζητεῖ ἀντιπροσώπους τῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἰκανοὺς ν' ἀναλάβουν τὴν πώλησιν τῶν βιβλίων τῆς καὶ λοιπῶν ἐκδόσεων τῆς ἐπὶ προμηθεῖα.

Ἀπευθυντέον δι' ἐπιστολῶν:

ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ "ΤΥΠΟΣ,"

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3.

ΑΘΗΝΑΣ

ΚΑΠΙΝΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΜΕΞΗ